

Jak je možné, že sirota, dcera z nevěry, chuděra z neznáma, se tak rychle stala takovým fenoménem? Je to protivný, arogantní křikloun a otrapa, a přesto tahle žena sedí po pravici samotné Saber Washingtonové, která ji přijala vteřinu po prvním setkání.

Alehai Burr a kdokoliv jiný museli uznat, že její schopnosti s brkem v kopytě jsou věhlasné, ale on arozdíl od mnoha jiných také věděl, že Secret chce bojovat, nikoliv psát. A ačkoliv byli v mnoha směrech odlišní a názor k boji nebyl výjimkou, také měli něco společného – jejich slova sváděla. Alehaiova k nedobrym obchodům a Secretina... inu, lze říct, že jak byl Alehai šikovný s dámami, tak to šlo Secret s hřebci.

Když se pak konal zimní bál, bylo mu jasné, že klisničku konečně něco odtáhlo od její nekonečné potřeby vyvolávat revoluci.

Na bál přišla v uniformě místo šatů, což samo o sobě bylo poměrně pobuřující pro někoho jejího postavení, ale Alehai ji nechtěl soudit. Napadalo ho, že totiž možná nemá na šaty, které by vypadaly lépe, než její modrá uniforma. Jen proto, že neměla hřívu staženou do culíku, ale sčesanou do dlouhých vln na jedné straně krku, dokazovala, že je klisna, a ne nějaký mladík, stejný jako všichni ostatní.

Čirou náhodou (tak, jako to u jejich setkání často bývalo) se potkali u vchodu do tanečního sálu. “Sluší Vám to,” usmála se Hamiltonová. Zdálo se, že měla docela dobrou náladu. Alehai na tom byl podobně a fakt, že Secret projednou nepronásledovala celá její parta, mu rozhodně zlepšoval celý večer. Jednu přetrpí, všechny čtyři ne.

“Taky dnes nevypadáte tragicky,” uznal. “Dobře, že tak, dnešní večer je myslím Vaší šancí.”

“Šancí na co?” optala se, když vcházeli.

Pokývl směrem ke trojici hřebců v jedné části sálu. Hnědý Arab podobný Alehaiovi, ale rozhodně mladší, vedle zebra, a s nimi slámově žlutý pegas. Ochomýtal se okolo nich několik klisen, očividně zblázněných do krásy, kterou uměla i Secret ocenit. Ale pěkných hřebců bylo mnoho. Proto se na Burra tázavě podívala.

“Schuylerovic bratři,” osvětlil jí. “Jestli se ti povede si jednoho z nich vzít, jsi prachatá, holka.”

Teď porozuměla a raráškovsky se usmála. “Nejde o to, jestli, Burre, spíš o to, kterého.”

“Ale?” oplatil jí stejným úsměvem. “Máš nějaký plán?”

Pokrčila rameny: “Eh, který z nich se mi zalíbí, s tím to zkusím. Ale nerada bych soudila jen podle toho, jací jsou hezouni. To bych už dávno skončila s Laurenssem,” zavtipkovala. “My o vlku...” dodala pak, když zahlédla své přátele a vyrazila ke trojici: “Přejte mi štěstí!”

Sledoval, jak zapředla hovor s jedním ze svých jednorožčích společníků, a navzdory jejich rozdlům jí vlastně to štěstí docela přál. On sám se sem dnes přišel hlavně bavit, a tak se rozhodl porozhlédnout se po nějakém příteli, který by ocenil jeho společnost, a nechal Hamiltonovou vlastnímu osudu.